

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήναιαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

ΕΤΟΣ ΝΕΟΝ
1882.

Ἡ Σύστασις τοῦ
«ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ»

Τοῖς Συνδρομηταῖς αὐτοῦ χαιρεῖ.

Χθὲς ἐν χάριτι καὶ ἐν χαρμοσύνῃ θορύβῳ ἀπε-
χαιρετήσαμεν τὸ ἔτος 1881, ριπτόμενον εἰς τὴν
αἰωνίαν κάλπην τοῦ παρελθόντος, ἐγερθῶμεν δὲ
σημῶν καὶ ἐτοιμασθῶμεν εὐέλπιδες, εἰς τὴν ὑ-
παρχοῦσαν γὰρ ἡμερῶν.

Ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν εἶναι μόνον ἡμέρα ἑορτῆς,
ἀλλὰ καὶ σταθμὸς ἐν ᾧ κεκοπιᾶται ἡ ἀνθρωπίνη
διάνοια ἵσταται πρὸς στιγμὴν ἕνα θεωρητὴν τὴν
κινητὴν εἰκόνα τῆς ἀκινήτου αἰωνιότητος, ἕνα ἀ-
νερευνητὸν δρόμον ὃν διήνυσεν διὰ τὴν προπαρα-
σκευασθῆναι διὰ τὸν ὑπολοιπόμενον αὐτῇ τὴν διάνυσιν,
διότι τὸ παρὸν γόνος τοῦ παρελθόντος κυφορεῖ τὸ
μέλλον, κατὰ τὸν αἰώνιον νόμον τοῦ μεγάλου κο-
σμοϊστορικοῦ δράματος.

Τὴν ἔρευναν ταύτην τοῦ παρελθόντος θὰ ἐπι-
χειρήσωσι θεβαίως γηραιοὶ καὶ ἔγκριτοι τοῦ λό-
γου στρατιῶται ὁ ἀφορολογούμενος ταπεινὸς
ἐπαρχιωτὴς χρονογράφος, δὲν ἔχει ἀξιώσεις ἐπὶ
τοιούτου ἔργου, εὐχὰς δὲ μόνον φέρων τοῖς φίλοις
συνδρομηταῖς αὐτοῦ, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν μένει εἰς τὸν
σταθμὸν τοῦτον τῆς σημερινῆς, καὶ ἀναλαμβάνει
πάλιν τὸν δρόμον τοῦ εὐέλπιδος καὶ μετὰ πεποιθή-
σεως στερεᾶς, ἣν ᾧ ἐμπνέει ὁ δὴγὼν αὐτὸν ἀ-
στήρ, ὅστις ἐστὶν ἡ ἐπιτέλεσις τοῦ καθήκοντος.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῶν ἐλπίδων ἀναίρει ἐν
τούτοις μετ' ἐλπίδος εἰς τὸ μέλλον τῆς πατρίδος
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα ἡμῶν. Θὰ εἴμεθα δὲ ἀποτυχῆς
ἐὰν ἐλογιζώμεθα τὴν ἐποχὴν ἡμῶν ὡς ἄπονην. Ἀγα-
πῶμεν τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἀλλὰ ἀποπνέμεν καὶ
τὸν αἰῶνα ἐν ᾧ ζῶμεν, ἀποπνέμεν καὶ τούτον
πατρίδα ἐν τῷ ἀπείρῳ, ὅπως θεωροῦμεν
τὴν χώραν ἡμῶν πατρίδα, ἐν τῇ ἐπιτέλει τῆς γῆς
ἐκτάσει ἐκ τούτου δὲ αἰσθῆται μετὰ σημερινῆν τὴν
ἀνάγκην νὰ ἀνειροπωλῶμεν καὶ δι' ἐκείνον καὶ διὰ
ταύτην μέγα μέλλον.

Ἐποδοχὴ Τρικούπη.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξέτισε καὶ ἄλλιν ἡ
πόλις ἡμῶν ἐπὶ τινὰς ὥρας τὸν προϊστάμενον τῆς
ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἔντιμον βουλευτὴν Μεσολογ-
γίου κ. Χ. Τρικούπη. Ἡ ὑποδεξίσις ἐκ ἔρους
τῆς πόλεως ὑπῆρξεν ἐγκάρδιος καὶ ζωηράτη.
Ἄν καὶ ὁ καιρὸς ἦτον ἀκατάλληλος, διότι ὁ
ἄλλος τῆς ἡμέρας ἐβρεχε διαρκῶς, πλῆθος λαοῦνέ-
μενον ἐπὶ ὥρας τὴν ἀριζὴν τοῦ ἐπισήμου ξένου. Οἱ

κκ. βουλευταὶ ἡμῶν ἐνηλθον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου
καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ τιμήσῃ τὴν πόλιν ἐξ-
ερχόμενος ἐπ' ὀλίγον. Οὕτω δὲ, ἐν μέσῳ γενικεῦ
ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζητωκραυγῶν ὑπὲρ τῆς ἀντιπο-
λιτεύσεως καὶ τοῦ προϊσταμένου αὐτῆς, συνοδεύ-
μενος ὑπὸ τοῦ ἀπείρου ἐκείνου πλήθους πολιτῶν
πάσης τάξεως, ὅπερ συνωθεῖτο περὶ αὐτὸν, ὠδη-
γήθη εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Γ. Ρούφου, ὅπου εἶχε
προαποφασισθῆναι νὰ καταλύσῃ. Ἐκεῖ, ἐκ τοῦ ἐξώ-
στου, προσεφώνησεν αὐτὸν ὁ βουλευτὴς ἡμῶν κ.
Κοντογούρης ὡς ἑξῆς :

Ἐντιμὲ Κύριε.

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐπαναβλέπει ἡμᾶς ὁ λαὸς
τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἔχῳ δὲ, ἐξ
ὀνόματος αὐτοῦ καὶ τῶν συναδέλφων μου, θεωρῶ
ἀναγκαῖον κατὰ τὴν παρούσαν συνάντησιν νὰ δι-
ερμηνεύσω ἡμῖν τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐπιθυμίας, αἱ
ὅποιαι πληροῦσι τὰς καρδίας τοῦ φιλοπατρίδος
τούτου κοινού, ὅπερ διὰ τῆς ψήφου αὐτοῦ ἀπέ-
δειξε, κατὰ τὸν τελευταῖον ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ὅτι
ἐννοεῖ κάλλιστα τὴν κραιμότητα τῶν καιρῶν,
οἵτινες περιστοίχισαν τὴν πατρίδα, πρὸς ἡμᾶς
δὲ ἀτενῶς ἔχει τὰ θέματα ἱστραμμένα, καὶ
περ' ἡμῶν ἀπεδέχεται τὴν ἀνθρώπιν τῶν νόμων,
τὴν ἐρωτησὶν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος, καὶ
τὴν σκόπιμον καὶ σφύρα διεκδικῆσαι τῆς δει-
νῶς τετραυματισμένης ἐθνικῆς φιλοτιμίας.

Μεγάλα καὶ σοβαρὰ ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ καθή-
κοντα τὸ ὄσονόπιον συνεχόμενον ἐθνικὸν Συνέ-
δριον. Ἀπ' αὐτοῦ προσδοκᾷ ἐν τοῖς πρώτοις ὁ
ἐλληνικὸς λαὸς νὰ ἐξετασθῆ ἀυστηρῶς ἡ πολιτεία
τῆς κυβερνήσεως, καὶ νὰ κριθῆ κατὰ τὸ δίκαιον
καὶ τὸ προσήκον, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ ἔθνος πο-
θεῖ, νὰ εἶδῃ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν πραγμάτων κυβέρ-
νησιν δίδουσαν πρακτικὴν ἰδίως λύσιν τῶν σοβα-
ρῶν ζητημάτων, ὅσα ἡ ἐνεστῶσα κατῆστασις θέ-
λει παραστήσῃ καὶ σπεύδουσαν κυρίως νὰ βελ-
τιώσῃ καὶ διὰ κραταιὰ χειρὸς συσφίγξῃ τὴν ἐσω-
τερικὴν δικαίαν τῆς χώρας, διωργανώσῃ τὰς ἐ-
θνικὰς δυνάμεις καὶ παρασκευάσῃ ταύτας ὅπως
ἀνεύρωσαν φορὰν τὸ μέλλον μὴ προκαταλάβῃ ἡμᾶς
ὡς ἄλλοτε ἀνετοιμοὺς καὶ ἀνυπερασπιστοὺς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς πόλεως ταύτης, πιστῶς
ἀντιπροσωπεύοντες τὸ φρόνημα τῶν ἐντολέων αὐ-
τῶν, θέλουσιν ἀπεριορίστως συνδράμει τὰς ὑμετέ-
ρας προσπάθειαι, καθόσον αὐταὶ θέλουσιν ἔχει,
ὡς πεποιθασί, σκοπὸν τὴν πλήρωσιν τῶν κοινῶν
ούτων εὐχῶν καὶ ἐπιθυμιῶν. Οὕτω δὲ πράττον-
τες τρέφουσι τὴν ἐλπίδα ὅτι καὶ τὴν ἐντολὴν αὐ-
τῶν ἐκτελοῦσιν ὡς ἀριστα, καὶ δίκαιον ἀποτίουσι
φρόν ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ εἰς τὴν ὑμετέραν σύ-
νεσιν καὶ φιλοπατρίαν.

Ζήτω τὸ ἔθνος.

Ζήτω ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως

Ἐ ταῦτα ἀπήντησε διὰ μακρῶν ὁ κ. Τρικού-
πη. Ἦπε δὲ περίπου καὶ κατ' ἔνοιαν τὰ ἑξῆς :

Ἐπιχαίρει τὴν πόλιν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν
νέων ὑπηρεσιῶν τῆς, καὶ διὰ τὴν κατῆσυσιν
τῆς ἰσῆς τῆς καθόλου ἀντιπολιτεύσεως. Ὅτι
τῶν καλῶς κατενόησεν ἡ πόλις, καὶ ἐπακρι-
βῶς ἐξέτιμησε τὸ κρίσιμον τῶν καιρῶν, καὶ πρώτη

κατήνεγκε τὸ καιρὸν τραῦμα κατὰ τοῦ οἰκοδομή-
ματος ἐκείνου, ὅπερ μόνον ἐπὶ τῆς ἀνομιᾶς ἐστη-
ρίζετο. Ὅτι πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν πάντες οἱ ἀ-
γαπῶντες τὴν πατρίδα, ὥστε οἱ νόμοι νὰ γίνου-
ν σεβαστοὶ, νὰ ἐφαρμόζωνται ὡς πρὸς ὄλους καὶ δι'
ὄλους, διότι οὐδεμία θέλησις εἶναι ἀνωτέρα τοῦ
νόμου. Ὅτι εἶναι ὄρατον τὸ παράδειγμα ὅπερ
ἐχορήγησεν ὁ ἐλληνικὸς λαὸς, κατὰ τὰς τελευ-
ταίας ἐκλογάς, ὅπλασθεὶς διὰ μόνου τοῦ ὄπλου
τῆς νομιμότητος, καὶ διὰ τῆς νομιμότητος πολε-
μήσας τὴν ἀνομίαν. Ὅτι αἱ ἐξωτερικαὶ σοβαρὰ
περιπλοκαὶ, καὶ τὰ ἀπρόοπτα κατὰ τὴν Ἀνατολὴν
συμβάντα, ἐπιβάλλουσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ σκε-
φθῆ σπουδαίως περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῆς. Ὅτι
θέλει ἐργασθῆ μετὰ καρτερίας καὶ ἀφοσιώσεως ὁ
λαὸς καὶ ἐσωτερικῶς βασιλεύσῃ ὁ νόμος, καὶ ἐξω-
τερικῶς ἀποδοθῆ ἡ προσήκουσα θέσις τῇ Ἑλλάδι.
Ὅτι εἰς τὸ ἔργον τοῦ τούτου μεγάλως ἐνθαρρύνε-
ται ἐκ τῆς ἐγκαρδίου ὑποδεξίσεως τῆς πόλεως
ταύτης, ἡ ὅποια εἶναι ἀξία ἐπαίνων διὰ τὴν ἐκ-
λογὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς. Εὐχαριστεῖ τὸν
προσφωνήσαντα αὐτὸν καὶ τοὺς ἐντίμους συναδέλ-
φους τοῦ, καὶ εὐχεταὶ καλὴν συνάντησιν ἐν τῷ
κοινῷ συνέδριῳ, ὅπερ πράγματι μεγάλη καὶ σοβαρὰ
ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ καθήκοντα. Ταῦτα περίπου εἶ-
πεν ὁ κ. Τρικούπης τοὺς δὲ λόγους τοῦ ἐκάλυψαν
τὰ χειροκροτήματα καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ τοῦ πα-
ρισταμένου πλήθους.

Τὴν ἐσπέραν μετεβῆ εἰς τὸ θέατρον, ὅπου, ἅμα
αὐτοῦ εἰσελθόντος, ἡ μὲν ὄρχηστρα ἐπαίανισε τὸν
ἐθνικὸν ὕμνον, πολλοὶ δὲ τῶν θεατῶν ζητωκραύγη-
ν ὑπὲρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Μετὰ ταῦτα, ὠδηγήθη ὑπὸ τῶν φίλων του, καὶ
πλήθους πολιτῶν, ἐν μέσῳ τῶν βεγγαλικῶν φώ-
των, εἰς τὴν προκυμαίαν, καὶ ἐπεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ
ἀτμοπλοίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἄμα τῇ διεξαγωγῇ τῆς τελευταίας βουλευτι-
κῆς ἐκλογῆς καὶ τῇ γνώσει τῶν ἀποτελεσμάτων
αὐτῆς, ἐν τῶν ὁποίων ἦτο, ὡς γνωστὸν, καὶ ἡ ἀ-
ποτυχία τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Α. Ρικᾶκη,
οἱ φίλοι καὶ οἰκείοι αὐτοῦ ἀνεπιφυλάκτως διαδί-
δουσιν ὅτι ἡ ἀποτυχία αὕτη ἐνεποίησε τόσον λυ-
πηρὰν αἰσθῆσιν εἰς τὸν κ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑ-
πουργόν, ὥστε ἐσχημάτισε τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ
πολιτευσθῆ πλέον εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἡμῶν καὶ νὰ
ζητήσῃ εἰς ἄλλην δικαιοτέραν ἐπίμησιν τῶν ἀρε-
τῶν καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν του· τινὲς μάλιστα δια-
βεβαίωσιν ὅτι εἶδον καὶ ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ρι-
κᾶκη πρὸς τινὰ ἀξιότιμον συμπολίτην, ἐν ᾗ μετὰ
πολλῆς πικρίας ἀποχαιρετᾷ τὰς Πά-
τρας. Βεβαίως δὲν θὰ ἐδυνάμεθα νὰ θρηνησώ-
μεν καὶ ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ἀπειλή αὕτη
τοῦ κ. Ρικᾶκη, τοῦ νὰ μᾶς ἐγκαταλείπῃ οὐχ' ἦ-
ττον φρονούμεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι
ἐὰν τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἔλαβε συνεπιεία τοῦ ἀ-
ποτελέσματος τῆς τελευταίας βουλευτικῆς ἐκλο-
γῆς, ὅπερ ὑπῆρξε δυσμενὲς δι' αὐτὸν καὶ εἰδείξ

ἡ πολιτεία καὶ ἡ ἐκκλησία ἐκ τοῦ τραχήλου ὡς κοινὸν ἐγκληματιαν, νὰ τὸν καθήσῃ εἰς τὸ ἀτιμωτικὸν θάθρον τοῦ κατηγορουμένου ἐνώπιον ἀνώτατου δικαστηρίου, νὰ τὸν εὖρη ἔνοχον ἐγκλήματος καὶ ἀμαρτίας, νὰ τὸν στιγματίσῃ δημοσίᾳ δι' ἀποφάσεως ἐμπνεούσης πᾶσαν πίστιν περὶ τῆς εὐθιότητος καὶ τοῦ δικαίου αὐτοῦ, νὰ τὸν ἐκβάλῃ ἐκ τῆς μάνδρας ὡς ἀνάξιον ποιμένα· μετὰ τινὰ δὲ καιρὸν, καὶ πρὶν ἢ παρέλθῃ ἀκόμη ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς παραγραφὴν τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων χρόνος, νὰ τὸν ἐξαποστείλῃ καὶ αὐθις ἐν μέσῳ τοῦ λογικοῦ ποιμνίου του, λαμπρὸν καὶ ἐν ἀπαστραπτύσῃ περιβολῇ, ἵνα ἐδηγήσῃ εἰς τὴν σωτηρίαν τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου! Ἄλλ' αὐτὸς διεζεύχθη τὴν ἐπαρχίαν μεθ' ἧς συνέζησεν αὐτὸν ὁ ἐκκλησιαστικὸς νόμος, διὰ θαρρῆ πταίσμα, ὁ δὲ νόμος τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας ἀνίστανται ἀπολύτως εἰς τὴν ἀνασύστασιν γάμου διαλυθέντος ἀπ᾿ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων· αὕτη λοιπὸν δὲν εἶναι ἀρχιερατεία, εἶναι πορνεία, ἧς τὸν οὐδὸν οὐδεὶς τίμιος ἄνθρωπος δύναται νὰ ὑπερβῇ καὶ τὴν ὁποίαν καμμία ἐντιμὸς γειτονία νὰ ἀνεχθῇ ἀσκανδαλίστως. Δι' ὅλα ταῦτα καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη, φρονούμεν, ὅτι οὔτε ἡ πολιτεία, οὔτε ἡ ἐκκλησία θὰ θελήσωσιν νὰ πειράξωσιν εἰς τοιοῦτον θαθρὸν τὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων αἵτινες ἀπέβαλον ἀτιμωτικῶς τοὺς ἑαυτῶν Ἀρχιερεῖς, διὰ τῆς μελετωμένης πράξεως, ἧς ἡ εἰδήσις ἐνεποίησε χειρίστην ἐντύπωσιν παρὰ πᾶσιν. Ἐς ἀρκεσῶσιν οἱ πρωτοστάται τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν εὐμένειαν ἣν ἐπέδαψίλευσαν ἀφειδῶς μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς ἐμπροσθέντας ἀρχιερεῖς, εἰς τὸ πείσμα τῆς κοινῆς συνειδήσεως, τῶν κανόνων τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν νόμων τοῦ κράτους, καὶ ἅς μὴ ἀναγκάσωσι τὸν κόσμον νὰ γίνῃ ἀπ᾿ αὐτῶν καὶ διὰ παντὸς ὁπαδὸς τοῦ κ. Μακράκη, πρόσθετοντες σήμερον πλὴν τὴν τελείαν ἀφῆσιν τῶν ἀμαρτιῶν εἰς τοὺς παρανομήσαντας, καὶ πείσωσιν αὐτὸν τέλειον περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ λόγιου τοῦ λαοῦ ὅτι, σκόρακας κοράκου μάτι δὲν ἐγάζει. Δὲν ἐδυνήθη οὐδεὶς εἰσέτι λογικὸς ἄνθρωπος παρ' ἡμῶν νὰ κατανοήσῃ τίνι τρόπῳ ἐφημέριον οἱ ἀποστολικοὶ κανόνες καὶ οἱ νόμοι τοῦ κράτους, οὗς ἐκήρυξε διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ παραβιασθέντος τὸ ἀνώτατον δικαστήριον, ὅποταν ἐγένετο γνωστὸν ὅτι, οἱ καταδικασθέντες ἀφῆρῶντο τῶν ἐπαρχιῶν τῶν μόνων καὶ διετήρουν τὴν ἀρχιερατείαν καὶ τὴν ἀδειαν τοῦ ἱεροτελεστεῖν καὶ διδάσκειν τοὺς ἀμαρτωλοὺς· ὅτι προσέτι ὠρίζοντο αὐτοῖς συντάξεις καὶ ἀφῆντο, ἐκτὸς τῶν ἀμαρτιῶν, καὶ οἱ τίτλοι τῆς προτέρας ἀρχῆς των. Ἄλλ' ἂν οὐδεὶς ἐδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ μέχρι τοῦδε πάντα ταῦτα, ὅλοι ὁμῶς κατανοοῦσιν ἤδη καλῶς τὴν σημασίαν τῆς ἐπανόδου τῶν καταδικῶν Ἀρχιεπισκόπων εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐξ ὧν ἀπεπέμθησαν οἰκτρῶς καὶ εἰσὶν ἔτοιμοι νὰ τὴν ἀποκρούσωσιν ὅλαις δυνάμεσι καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων· καὶ τοῦτο πρὸς γνώσιν τῶν μελετῶντων τολμηρὰς ἀποφάσεις.

— Ἐλάβομεν τὸν πρῶτον ἀριθμὸν ἐφημερίδος νέας, ἐν Τεργέστῃ ἐκδιδόμενης, ἐπιγραφομένης δὲ Ἐμπορικὸς Ταχυδρόμος Τεργέστης. Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐκτυπούμενη λίαν φιλοκάλως καὶ εἰς μεγαλύτερον τοῦ μετρίου σχῆμα θέλει ἐκδιδεσθαι ἀπ᾿ αὐτῆς ἐβδομάδος, θὰ περιέχῃ δὲ παντοίας εἰδήσεις, ἀφορῶσας εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν. Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τοῦ φύλλου τούτου εἶναι φράγκα 15 διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολήν. Ἐφημερίς ἐμπορικὴ ἐκδιδομένη εἰς σπουδαῖον ἐμπορικὸν κέντρον καὶ συγκεφαλαιούσα τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν καθ' ὅλου ἐστὶ χρησιμωτάτη τοῖς ἐμπορευομένοις καὶ ἰδίᾳ τοῖς παρ' ἡμῶν, οἵτινες εἰς στενάς καὶ ἀδιαλείπτους διατελοῦσι σχέσεις πρὸς τὴν ἀγορὰν τῆς Τεργέστης καὶ ὡς τοιαύτην συνιστῶμεν αὐτοῖς τὸν Ἐμπορικὸν Ταχυδρόμον.

— Ὁ ἡμέτερος σεβαστὸς συμπολίτης κ. Παναγ. Χαλιόπουλος διωρίσθη Βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ καὶ ἀνέλαβεν ἤδη τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα. Ἀπὸ οἱ συνεπαρ-

χιῶται αὐτοῦ δὲν ἔκριναν ἀξίον τὸν κ. Χαλιόπουλον νὰ ἀντιπροσωποῦσιν αὐτοὺς ἐν τῇ Βουλῇ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν, ἡ Κυβέρνησις ἦν καταδικάζουσα πάντας, ὀρθώτερον ἡμῶν σκεπτομένη καὶ πρακτικώτερον, ἔγνω νὰ χρησιμοποιοῦσιν ἐπ' ἀγαθῶ τῆς ὑπηρεσίας τὰ φῶτα τὴν πείραν καὶ τὴν ἀνεγνωρισμένην αὐτοῦ ἰκανότητα. Ἐπειτα τολμῶμεν νὰ καταδικάζωμεν τὰς κυβερνήσεις μας ὅτι κακῶς διαχειρίζονται τὴν ἀρχὴν, ἐνῶ ἡμεῖς ἀπ᾿ ἐξασκούντες αὐτὴν, δίδομεν εἰς τὰς Κυβερνήσεις τὸ ὑπόδειγμα καθ' ὃ ὀφείλουσιν καὶ αὐταὶ νὰ τὴν ἐξασκώσιν.

— Πρὸς μὲν ἐκδίδεται ἐν Ἀθήναις ἡμερησίον φύλλον ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέα Ἐφημερίς», ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ λογιῶ κ. Ι. Καμπούρογλου, ὅστις ὡς Συντάκτης ἐπὶ μακρὸν τῆς «Ἐφημερίδος» περιποίησεν εἰς ἑαυτὸν δικαίως ἀρίστην θέσιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ, ἐν ἣ ἀνεδείχθη ἀληθὴς τοῦ λόγου καλλιτέχνης, καὶ θαυμαστὸς χρονογράφος. Ἰπὸ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ ἡ «Νέα Ἐφημερίς» πληρῶς ἀναπόφευκτον ἀνάγκην τῆς Πρωτεύουσας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, τοὺς διαβιῶσαντας ἰδίᾳ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐν Ἀθήναις, ἐστὶν τὸ ἀξιόλογον τοῦτο φύλλον γλυκεῖα ἡχὴ τῆς πόλεως ἐκείνης, φέρουσα εἰς τοῦτον μὲν μίαν ἀνάμνησιν, εἰς ἐκεῖνον δὲ μίαν ἐνδιαφέρουσαν εἰδήσιν, εἰς ἄλλον πληροφῶριαν περὶ ἀγαπητῶν ἰδρυμάτων, εἰς τοὺς φιλομούσους τὴν φιλολογικὴν κίνησιν ἡμῶν, τὴν Θεατρικὴν τὴν μουσικὴν πάντα δὲ ταῦτα ἐν βραχυλογίᾳ ἐκφραστικῇ, ἐν καλλιλογίᾳ, καὶ χάριτι, αἵτινες καθιστοῦσι καὶ τὰ ξηρότερα θέματα ἐπαγωγὰ ἀναγνωστάτα. Τοιαύτη ἡ «Νέα Ἐφημερίς» ἦν συνιστῶμεν εἰς τοὺς παρ' ἡμῶν φιλοκάλους καὶ ὑπὲρ ἧς εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Μεταξὺ τῶν πρώτων τῶν προσελθόντων εἰς συνδρομὴν τοῦ ἡμετέρου Πτωχοκομείου κινδυνεύοντος, ὡς γνωστὸν, ἦλθεν γενναῖος ἀρωγὸς ὁ ἀξιοτίμος ἡμῶν συμπολίτης κ. Ι. Μαραθέας ἐγγράφως προθύμως ἐτήσιον συνδρομὴν ὑπὲρ αὐτοῦ φρ. 500. Ἡ φιλανθρωπία αὕτη τοῦ κ. Μαραθέα καθιστᾷ τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογητὸν εἰς τὸ στόμα τῶν δεινοπαθούντων συμπολιτῶν μας καὶ κρατύνει τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην τοῦ κοινῶ, ὅπερ ὄχι ἦδη πρώτην φοράν γνωρίζει τὰ ἀγαθὰ αἰσθήματα τῆς οἰκογενείας ταύτης. Ἐὰν καὶ ἄλλοι τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐκ τῶν εὐπορούντων μιμηθῶσι τὸν κ. Μαραθέαν, εἶναι ἐλπίς νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὸ τὸ φιλανθρωπικὸν ἐκεῖνο ἱδρυμα ἐτήσιον εἰσόδημα ἐξ ἐνιαυσίων εἰσφορῶν 25—30 χιλ. δραχ. καὶ δι' αὐτοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ παρέχον τὴν ἀνεκτίμητον συνδρομὴν του εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας, μέχρις ὅτου δυνήθῃ καὶ τοῦτο νὰ ἀντλή ἐξ ἰδίας περιουσίας τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως καὶ λειτουργίας του, ὅπερ δὲν θὰ βραδύνη νὰ πραγματοποιηθῇ, ἂν κατωρθώσωμεν κατὰ τὰ πρῶτα ταῦτα τῆς ἰδρυσεως του ἔτη νὰ μὴ πέσῃ ἐξ ἀτροφίας.

— Ὁ καλὸς ἡμῶν συμπολίτης κ. Φιλοποίμην Παρασκευαῖδης, ὁ πρωτότοκος υἱὸς τῆς ἐντιμῆς καὶ ἀγαπητῆς οἰκογενείας ἐκείνης ἧτις ἐγκατέλειπε παρ' ἡμῶν πόσας συγκινοῦσας ἀναμνήσεις καὶ τόσους φίλους, εἰς μνημόσυνον τῆς ἑαυτοῦ σεβαστῆς μητρὸς, ἀπέστειλεν αὐθις πρὸς ἡμᾶς κατ' αὐτὰς 250 φράγκα μετ' ἐντάλῃν νὰ δώσωμεν ἐξ αὐτῶν 50 μὲν εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον, 50 δὲ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον καὶ 50 εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὃν εἶχε παραλείψει ἐν τῇ περισυνῇ δωρεά του· τὰ δὲ ἐπιλοιπὰ 100 φρ. εἰς τοὺς πενομένους ἀπογόνους μεγάλου ἥρωος τῆς μεγάλης ἡμῶν ἐπαναστάσεως, λησμονημένους παρ' ὅλων, ὡς ἐλθισμονήθη καὶ ὁ ἦρωας ἐκεῖνος ὑπὸ τῆς ἰστορίας, ἀποθανὼν ἄγνωστος καὶ ἀβράβευτος.

— Εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν δὲν δυνάμεθα τέλος νὰ ἔχωμεν ὥραν ἀσφαλῆ διότι τὰ ὄρολογια τῆς πόλεως δι' ὧν κανονίζονται τὰ ἰδιωτικὰ καὶ δι' ὧν οἱ ἄνθρωποι ρυθμίζουσι τὰς σχέσεις καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους ἀναφορὰς των, οὔτε πρὸς ἀλλήλα συμφωνοῦσιν, ἀλλ' ἕνα ἕνα αὐτῶν σημαῖνον ὥραν, οὔτε κανονικῶς βρῖνους, συνεχῶς παραλλάσ-

σοντα καὶ ἀύχομοιοῦντα τὰς ὥρας. Ἐκ τούτου ἡμεῖς ἐνταῦθα, καθ' ὃ καὶ ἡμεῖς Ἕλληνες, ἐν τῇ ἀνακριθείᾳ ἡμῶν τῇ συνήθει περὶ τὴν ἐν χρόνῳ ἐκτέλεσιν πολλῶν ἔργων, ἔχομεν καὶ τὴν συγχρῆν διακόμενοι τῶν ὄρολογίων ἐξ οὗ κατ' αὐθινα πλέον τρόπον δυνάμεθα νὰ διατελώμεν ἀκριβεῖς εἰς τὰ τοῦ βίου. Τινὲς τέλος παρ' ἡμῶν συμβουλευόμενοι τὰ ἡλιακὰ ὄρολόγια βεβαιοῦσιν ὅτι τὰ τῆς πόλεως εἰναι κατὰ τριάκοντα καὶ πέντε πρῶτα λεπτὰ ἐμπρὸς τῆς πραγματικῆς ὥρας. Καὶ τοῦτο δέον νὰ ἐξετασθῇ προσηκτικώτερον, διότι ἡ διανομὴ τοῦ χρόνου δὲν εἶναι τί αὐθαίρετον καὶ κανονίζόμενον κατ' εἰκασίαν καὶ συνθήκην· ἀλλὰ πρὸ παντὸς παρακαλοῦμεν νὰ λείψῃ ἡ συγχρῆν διὰ τοῦ δακτύλου παραλαγῆ ἧτις φέρει εἰς ἀρχαίαν. Φρονούμεν ὅτι δὲν ἤθελεν εἶσθαι διὰ τὸν ἄθρον ἡμῶν μεγάλη ἡ περιττὴ ἡ δαπάνη ὀλίγων κατὰ μῆνα δραχμῶν, ἵνα οἱ ἐπιμελούμενοι τῶν ὄρολογίων τῆς πόλεως πληροφορῶνται ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τηλεγραφικῶς ἐκ τοῦ Ἰσπεροσκοπεῖου τὴν ὥραν καθ' ἑκάστην καὶ κανονίζουσι κατ' ἐκείνην καὶ τὴν ἡμετέραν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκ τοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους διαφορὰν κτλ.

— Τίς δύναται νὰ τὸ πιστεύσῃ ποτὲ ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ὅτι κατ' αὐτὰς ζητεῖται ἐπιμόνως ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσις τοῦ παρὰ τῇ ἐνταῦθα Νομαρχίᾳ Δημολογιστοῦ, κ. Παναγ. Καραμεσίνης τοῦ καλοῦ καγαθοῦ γέροντος, τοῦ χαλκευτέρου ἐκεῖνου ὑπαλλήλου καὶ λογιστοῦ δεσπὴς κατέτριψεν ὀλόκληρον τὸν βίον του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Καὶ ἐν τούτοις τοῦτο εἶναι ἀληθὲς καὶ ἴσως καθ' ἡν ὥραν γράφομεν ταῦτα ὁ κ. Καραμεσίνης ἀπελύθη. Περιττὸν νὰ εἰπωμεν ποῖα θανάσιμα ἀμαρτήματα διέπραξεν ὁ ὑπάλληλος οὗτος, διὰ νὰ ζητεῖται ἡ πολλὰ κεφαλὴ του οὔτε τι νέον θὰ εἰπωμεν ἐὰν εἰπωμεν, ὅτι ἀπολύεται διότι ἡ ὑπηρεσία του προσέκρουσεν εἰς κομματικὰς ἀξιώσεις, εἰς ἀς δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν θυσιάσῃ, πρὸ τόσου χρόνου γενόμεθα μάρτυρες παρομοίων ἀθλοτήτων, ὥστε αὐταὶ μικρὰν ἐμποιοῦσι πλέον αἰσθησὶν ἀφῶ ἐπέσθημεν ἅπαντες· ὅτι ἡ δικαίσις παρ' ἡμῶν καθόλου καὶ τὰ ὄργανα αὐτῆς εἶναι τὸ ἀτάκτον ἐφ' ὃ ἀργάζει ἡ ἀλόγητος πολιτικὴ καὶ μὴ ἄλλὰ ταῦτα ἡ μελετωμένη ἀπόλυσις τοῦ κ. Καραμεσίνης ἐπερχόμενης, θὰ ἐμποιῖσῃ ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν, διότι θὰ μαρτυρήσῃ διὰ μυρία στόματῶν, ὅτι διὰ τὴν ἑλληνικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν εἰς οὐδὲν εἰσὶν ἡ μακρὰ ὑπηρεσία, ἡ τιμὰ, ἡ εὐδόκιμος, ὁ ἀμεμπτος χαρακτήρ τοῦ ὑπαλλήλου, ἡ εὐγένεια τοῦ ἥθους καὶ ἡ ἀφοσίωσις πρὸς τὸ καθήκον καὶ θὰ δείξῃ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὅτι μόνη ὁδὸς δι' αὐτοὺς ἐπιβλεπὴ καὶ ἀσφαλὴς εἰσὶν ἐκεῖνη ἣν διέγραψεν ὁ Βελάντζας καὶ οἱ ἐταῖροι του. Ὁ κ. Καραμεσίνης ὑπηρετεῖ ὀλόκληρον τριακονταετίαν μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσίωσεως τὸ ἀμεμπτον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀνεγνωρίσθη διὰ δύο ἐκφράσεων βασιλικῆς εὐαρεσκείας, ἀναριθμῶν δὲ ὑπουργικῶν τὸ ἀναριθμητὸν πλῆθος τῶν προσηκτικῶν τῶν Νομαρχῶν συγχωρεῖ μίᾳ φωνῇ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπαρασημοφορήθη διὰ τὴν τιμίαν καὶ εὐδόκιμον αὐτοῦ ὑπηρεσίαν· κατέτριψε τὰ ὠραιότερα αὐτοῦ ἔτη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἐσαρκαλιώσθη ὑπὸ τὸ βάρος αὐτῆς, δὲν ἔχει συντάξιν, διὰ τὴν ἀστοργίαν τοῦ περὶ συντάξεων νόμου, καὶ ἤδη διότι δὲν κλείει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνώπιον τῶν καταχρήσεων δημοτικῶν χρημάτων, διότι δὲν κλείει τὸ στόμα ἐνώπιον παραβιάσεων τοῦ δημοτικοῦ λογιστικοῦ ὀδημάτων ἐνοουμένων κτλ. πρέπει εἰς τὸ γῆρας σου νὰ βροθῇ εἰς τοὺς δρόμους, νὰ δοκιμάσῃ ἐν ταῖς τελευταῖαις αὐτοῦ ἡμέραις τὴν πικρίαν τῆς παραγνωρίσεως τῶν μόχθων του. Διὰ ταῦτα εἰπομεν ὅτι κατ' ἐξαιρέσειν ἡ ἀπόλυσις τοῦ κ. Καραμεσίνης ἀλγεινοτάτην θὰ ἐμποιῖσῃ ἐντύπωσιν παρ' ἡμῶν καὶ ὅτι δὲν τολμῶμεν νὰ εἰπωμεν ὅτι δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ.

— Ὁ κ. Ψωάννης Σπληλιωτάκης ἀρχαῖος καὶ διακεκριμένος διπλωματικὸς ὑπάλληλος καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον ὡς ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν διατελέσας ἐξέδοτο ἐν Ἀθήναις καὶ διανέμει δωρεὰ

δύο φυλλάδια εξ ὧν τὸ μὲν ἐπιγράφεται «Τὸ Πολίτευμα», τὸ δὲ ἐστὶν εἰς δημῶδη γλώσσαν ἀνάπτυξις καὶ ἐπεξηγήσις ἐκείνου, ἔχει δὲ τὴν ἐξῆς ἐκφραστικὴν ἐπιγραφὴν. «Ἐνύπνα Ῥωμῆς, καὶ κατωτὸ ρουσφέτι· ἔχι φράγκικο Σύνταγμα, πολίτευμα ἑλληνικὸ, μὲ Βασιλέα, μὲ Βουλὴν, μὲ ἐπαρχικὰ τυμβούλια καὶ μὲ Συμβούλους τοῦ Βασιλείου». Διὰ τῶν φυλλαδίων τούτων μετὰ παρηγοίας καὶ εὐθυμίας ὁ πεπειραμένος ἀνὴρ καταδεικνύει τὰ ἔλλαττα τοῦ ἡμετέρου πολιτεύματος, ἐξ ὧν ἡ δυσκρασία τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν σώματος καὶ προτείνει τὰ κατὰ τὴν κρίσιν του καταλληλότερα θεραπευτικὰ μέσα. Ἀναγγέλλοντες σήμερον ἀπλῶς τὴν ἔκδοσιν τῶν περισπουδάζων τούτων ἔργων καὶ εὐχόμενοι νὰ τύχωσιν ὅσον εἶν τε πλειότερων ἀναγνωστῶν, ἐπιφυσασόμεθα νὰ ποιήσωμεν προσεχῶς ἀνάγνωσιν πολλῶν ἐμπεριεχομένων ἐν αὐτοῖς ἀληθειῶν, ἀ; πρέπει νὰ κατανοήσωμεν πάντες, ἐάν θέλωμεν νὰ ἀποτρέψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ἐπικείμενον ἐκ τῆς κακοπολιτείας καὶ κακοδιοικήσεως ὄλεθρον.

— Νεαρὸς ἐκπαυθεὶς ἐνταῦθα προχθὲς ὁ κάλλιτος πολίτης καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ Χρῆστος Γεωργίου κηροπλάστης, ἐγκαταλείψας νεκρὰν χθρὰν ἀπαρηγόρητον καὶ πολυπληθεῖς συγγενεὶς καὶ φίλους θρηνοῦντας ἐπὶ τῇ προῶν ἀπωλείᾳ του.

— Ἐλπίζομεν ἤδη, ἀφοῦ αἱ ἐκλογαὶ χάριτι θεῖα παρήλθον, ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία νὰ ἀναμνησθῇ τῶν ἔργων καὶ καθηκόντων τῆς καὶ διώσῃ ἡμῖν καὶ τοῖς συμπολίταις ἡμῶν ἀφορμὰς ἐπαίνων καὶ ἐπιδιοκμασίας. Πολλὰ ἔχει βεβαίως νὰ ἐπιτελέσῃ, ἀλλ' ἐκ τῶν πρώτων δέον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς καὶ πᾶσαν τὴν καταδικαστικὴν τῆς ἐξουσίας εἰς τὸ ἐξασκούμενον ἐνταῦθα χαρτοπαίγιον ὅπερ ἔλαβε φοβερὰς διαστάσεις καὶ ἀπειλεῖ νὰ γίνῃ ἐνδημικὴ νόσος ὄλων τῶν τάξεων. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταδείξωμεν τῇ ἀστυνομίᾳ τὰ μεγάλα χαρτοπαικτεία, οὐδὲ τὰς ὀλεθρίας συνεπειὰς τοῦ πάθους τούτου, διότι φρονούμεν, ὅτι ἀμφοτέρω τὰ γνωρίζει. Πρὸ πάντων δὲ παρακαλοῦμεν τὴν ἀστυνομίαν νὰ κατασυντρίψῃ ὅσους ἐπιτρέψωσι τραπεζίαν, ἀλλοίως, ἀθλιότητες, διὰ τοῦ θελήματος τῶν γλυκυσμάτων συναθροίζουσι πρηνεῖς παῖδας καὶ τοὺς ἐξασκῶσιν εἰς τὴν προπαίδειαν τοῦ μέλλοντος αὐτῶν ὀλέθρου τοῦ ἐξουτελισμοῦ. Τὰς τραπεζίας ταύτας, φρονούμεν, ὅτι καὶ πᾶς πολίτης δύναται νὰ συντρίψῃ ὡς δύναται νὰ καταπατήσῃ καὶ δηλητηρώσῃ ὄφιν ἐνεδρεύοντα εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς ὁδοῦ, χωρὶς νὰ ἔλῃ χρεῖαν πρὸς τοῦτο τὴν ἀξίαν ἀρχῆς τινός. Περιμένομεν τὴν ἐπὶ τοῦ χαρτοπαίγιου ἐν γενεῖν ἐνεργεῖαν τῆς ἀστυνομίας, αὐστηρὰν, δραστηρίαν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐάν διαφυσθῶμεν θὰ εἴπωμεν ἕνα βαρὺν λόγον διὰ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, οὐχὶ τὰ κατώτερα.

— Τὸ θέατρον ἡμῶν ἀναγεννηθὲν ὑπὸ τὴν νέαν αὐτοῦ διεύθυνσιν ἐξακολουθεῖ τακτικῶς τὰς παραστάσεις του καὶ παρέχει καθ' ἑσπέραν κάλλιστον ἐντευκτήριον εἰς τὴν φιλόμουσον μερίδα τῆς πόλεως. Ἡ νέα ἐργολαβία δεικνύει ὅσημέραι πλειότερον ὅτι θέλει νὰ ἀνυψώσῃ τὴν κοινὴν αὐτῆν διασκέδασιν τοῦ τόπου καὶ ὅτι κέκτῃται τὴν πρὸς τοῦτο ἰκανότητα, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εὐρίσκει δικαίαν ἐκτίμησιν τῶν προθέσεων τῆς ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ ὅπερ δεικνύεται πρὸς αὐτὴν, ἀνευ λόγου, δύσπιστον. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι τὸ ἐνταῦθα κοινὸν προθύμως ὑποστηρίζαν μέχρι τοῦδε θεατρικὰς ἐργολαβίας ἀναξίας πίστεως, ἀρνείνται τὰ μέσα καὶ αὐτὰς τὰς ὑποχρεώσεις του, πρὸς τὴν μόνην αὐτῆν ἐργολαβίαν ἥτις ἐδείξε πλειότερον πρὸς αὐτὸ σεβασμόν. Ἐλπίζομεν ἐν τούτοις ὅτι ἡ δυσπιστία αὕτη δὲν θὰ διαρκῆσῃ ἐπὶ πολὺ εἰσέτι· εἰς τὴν ἀρσιν αὐτῆς καθῆκον ἔχει νὰ συντελέσῃ ἡ θεατρικὴ ἐπιτροπὴ.

— Τὸ μελόδραμα «Φάουστ» ἐξακολουθεῖ διδόμενον μετ' ἐπιτυχίας ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ ἡμετέρου θεάτρου· ἡ περιπαθὴς καὶ ὑψηλὴ μουσικὴ τοῦ Γουνῶ ἀρέσκει καθ' ὑπερβολὴν εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν ὀλίγους φιλομούσους, ἡ δὲ κάλλιστη ἐπιτυχία τοῦ μελοδράματος τούτου ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἀ-

ἀπόλυτον ὑψήφωνον κ. Teresa Carocci καὶ εἰς τὸν βαθύφωνον κ. Egisto Rinaldi, οἵτινες ἀνέδειξαν ἀρίστως καλλιτεχνικὰς ἀρετὰς καὶ ὡς αἰδοὶ καὶ ὡς ἠθοποιοὶ, δι' ὃ ἐπισπῶνται καθ' ἑσπέραν τὰς ἐπιδιοκμασίας τοῦ κοινοῦ καὶ τὰ χειροκροτήματα. Ἡ κ. Carocci εἶναι νεαρὰ καλλιτέχνης πρώτην ἤδη φορὰν παρουσιαζομένη ἐπὶ τῆς σκηνῆς θεάτρου καὶ ἐν τούτοις ὡς Μαργαρίτα εἰς τὸν Φάουστ ἐπιδεικνύει πολλὰ πλεονεκτήματα πεπειραμένης καλλιτέχνης, ὥστε νὰ προείπῃ τις δι' αὐτὴν ὅτι κάλλιστον τῇ ἐπιφυλάσσεται καλλιτεχνικὸν στάδιον, ὅστινος τὸ ἡμέτερον θέατρον ἐγένετο αὐτῇ εὐτυχῆς ἀφειτηρία. Διὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς ταύτην τῇ ἀπευθύνομεν συγχαρητήρια καὶ πολλὰς ἐνθαρρύνσεις εἰς ἐξυκολούθησιν σταδίου εἰς ὃ θὰ ἀναδειχθῇ. Ὁ βαθύφωνος κ. Rinaldi ἐξετιμήθη παρὰ τοῦ κοινοῦ εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ὡς ἀριστος καλλιτέχνης ἀλλ' ὡς Μεριστοφιλῆς ἐν τῷ μελοδράματι Φάουστ ἀπέσπασε τοὺς ἐπαίνους καὶ τῶν μᾶλλον ἀπαιτητικῶν καὶ δικαίως χειροκροτεῖται καθ' ἑσπέραν.

— Ἐπενθυμίζομεν ὅτι αὐριον τὸ ἑσπέρας ἡ θεατρικὴ παράστασις δίδεται πρὸς ὄφελος τοῦ κ. Ραφ. Ρίτση μουσικοδιδασκάλου καὶ διευθυντοῦ τῆς ὀρχήστρας ὅστις διὰ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ εἶναι ἀξίως τῆς ἐνθαρρύνσεως τοῦ κοινοῦ καὶ ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς παραστάσεως θὰ εἶναι ποικίλον ἐξ ἀρίστων μουσικῶν συνθέσεων.

— Κατὰ μίμησιν πολλῶν περιοδικῶν, ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν, ὁ ἀφορολογούμενος ἔθλει παρέχει εἰς τοὺς ἀναγνώστας του εἰς ἕκαστον αὐτοῦ φύλλον μίαν συμβουλὴν ἀναγομένην εἰς τὸν πρακτικὸν βίον, εἰς τὴν ὑγιεινὴν ἢ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, ὑπὸ τὸν τίτλον:

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Θέλτε ν' ἀπαλλαγῆτε τὰ παιδιά τῶν δεινῶν ἐνοχλήσεων ἀ; ἐπιφέρουσιν αἱ χιονίσται, αἱ βράχες καὶ ὁ δυσάρεστος ἐκείνος κνισμὸς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν; Ἐμβάλλετε τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν εἰς λουτρὸν χλιαρὸν ἐρυθροῦ οἴνου συγχάκις καὶ εὐθὺς ἀπὸ τοῦδε, πρὶν ἢ ἀσφραγίσαι τὰ ὄχληρὰ ταῦτα τοῦ ψυχῆος ὄωρα.

Ἐν Πάτραις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1881.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Συνερχόμενος ἐκ τῆς καταπλήξεως ἢ μοι ἐπροξένησε τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου τελεσθὲν γνωστὸν φοβερὸν κακούρηγμα, πρῶτον καθῆκον μου ὑπολαμβάνω νὰ εὐχαριστήσω δημοσίᾳ καὶ ἐκφράσω τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους συμπολίτας καὶ φίλους μου καὶ πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου ἐν γενεῖ. Ἐκείνους μὲν, διὰ τὸ συμπαθὲς ἐνδιαφέρον ὅπερ ἐν τῇ ἀλγεινῇ ἐκείνῃ περιστάσει ἐξεδήλωσαν ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας μου, διὰ μυρίων τρόπων, οἵτινες θαυμάσια μᾶς συνεκίνησαν καὶ μᾶς ἐδείξαν τὸ μέτρον τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης τῶν, δι' ἣν σεμνυόμεθα εἰς ταύτας δὲ διὰ τὸν μέγιστον ζῆλον ὃν ἐδείξαν τῇ ποθύμῳ καὶ πεφωτισμένῃ αὐτῶν συνδρομῇ καὶ τοὺς μόχθους οὓς κατέβαλον πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἐνόχου καὶ τῶν κλοπιμαίων, ὧν γενόμενος μάρτυς καθῆκον μοι ἐπιβάλλουσι νὰ ἀνομολογήσω δημοσίᾳ τὴν νοσημοσύνην, τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν χρηστότητα πάντων τῶν ὀργάνων τῆς ἐνταῦθα δικαστικῆς καὶ ἀστυκῆς ἀστυνομίας.

Τὸ εὐάρεστον τοῦτο καθῆκον θέλων νὰ ἐπιτελέσω διὰ τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, κ. Συντάκτα, σᾶς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε τὴν παρούσαν εἰς τὰς στήλας αὐτῆς καὶ νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΔΑΛΕΙ.

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα.

Μόλις συνερχόμενος ἐκ τῆς θλίψεως τοῦ προσφάτου δεινοῦ ἀτυχήματός μου, τοῦ θανάτου τοῦ πορσελιῶος μου υἱοῦ Ἰωάννου, καθῆκον μου θεω-

ρῶ νὰ ἐκφράσω κοινῇ τὴν ἐμὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀγαθοὺς νέους καὶ φίλους τοῦ δυστυχῆ υἱοῦ μου οἵτινες συνεμερίσθησαν τὸν πόνον μου καὶ μετὰ προθυμίας μὲ συνέδραμον εἰς τὴν ἀτυχῆ μου ταύτην περίστασιν.

Δεχθῆτε, παρακαλῶ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελῶ

Ἐν Πάτραις τὴν 30 Δεκεμβρίου 1881.

Ὁ φίλος Σας

ΑΝΔΡΕΑΣ Θ. ΤΖΙΝΗΣ.

Ἀτμοπλοικία.

Κύριε Συντάκτα.

Καὶ ἄλλοτε, ὡς ἐνθυμούμαι, ἔγραψεν ὁ ἀφορολογούμενος περὶ τῆς κακῆς συνθηλαίας ἢ ἔχουσι πλοίαρχοί τινες τῆς ἑλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας ν' ἀγκυροβολῶσι μακρὰν τοῦ λιμένος καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπροθυμοποιήθησαν φοβηθέντες τὴν ἐξεγερθεῖσαν κοινὴν γνώμην· ἀλλ' ὡς συνήθως συμβαίνει παρ' ἡμῖν, πάλιν τὰ πρῶτα ἐπανῆλθον εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κτῆσασιν. Τοιοῦτοτρόπως χθὲς ὁ πλοίαρχος τοῦ «Πηνειοῦ» ἠγκυροβόλησεν ἐξω τοῦ λιμένος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ρεύματος Ρίου καὶ Πάππα, ἐπιβάται δὲ καὶ ἰδίως οἰκογένειαι, ὑπέφεραν πλειότερον κατὰ τὴν ἀποδίβασιν ἢ καθ' ὄλον δεκάωρον πλοῦν. Εἶνε ἀχαρακτήριστον ἀληθῶς τὸ νὰ βλήθῃ τις ξένους πλοίαρχους νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸν λιμένα καὶ νὰ προσδένωσι τὰ ἀτμόπλοιά των εἰς τὴν προκυμαίαν δίκην κατὰ κίον, καὶ πλοίαρχοι Ἕλληνας ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ κατὰ σπιθαμὴν θαλασσογνωσίᾳ νὰ ἴστανται τόσῳ μακρὰν. Ἡ «Ὀμόνια» ὡσεὶ διαμαρτυρούμενη ἐκ τῶν προτέρων κατὰ τοιαύτης καταστάσεως, ἦτο προσωρισμένη χθὲς ἐξῶθεν τοῦ τελωνείου.

Παρακαλοῦμεν ἂν ἰπὸν θερμῶς τὸν ἐνταῦθα Πράκτορα ἵνα γράψῃ τὰ δέοντα πρὸς τὴν Διεύθυνσιν ἵνα διὰ παντὸς πλέεν παύσῃ κατὰστάσις καὶ τὰ συμφέροντα αὐτῆς παραβλάπτουσα καὶ τὴν ἑλληνικὴν περὶ τὴν θάλασσαν ἰκανότητα ὑποτιμῶσιν καὶ ἀμαυρῶσιν.

29 Δεκεμβρίου 1881.

(Ἐπιβάτης τις).

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛ. ΚΑΙ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

«Ο ΑΣΤΗΡ»

Εἰδοποιεῖ, ὅτι

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ (Κεφ. Α'), τὴν 10 τοῦ ἐλευσομένου μηνὸς Ἰανουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2 Μ. Μ. συγκροτεῖται ἡ τακτικὴ γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων αὐτῆς ἐν τῷ καταστήματι τῆς Διευθύνσεως. Παρακαλοῦνται ἐπομένως ἵνα παρευρεθῶσιν οἱ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου μέτοχοι, διὰ τὴν ἐνεργεῖαν τῶν περαιτέρω.

Ἐν Πάτραις τὴν 29 Δεκεμβρίου 1881.

Ὁ Διευθυντῆς

Θ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

Τὰ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἀσφαλιστικῆς καὶ Προεξοφλητικῆς Ἐταιρίας «Ο ΑΣΤΗΡ» καὶ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ναυτικῆς Τραπεζικῆς «Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ» μετεφέρθησαν ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου Βασιλείου Γεωργακοπούλου.

Ὁ ἐκδότης Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.